

Ung

H-184.

Ocasionia H-184.
potissim in carmina gratel.

vol. 2A 25-
(Cappaiana vel alii segregata)

intra sexinta. ~~184a~~ 184a.)

PERILLUSTRIBUS, GENEROSISSIMIS,

ATQUE

EXCELLENTISSIMIS,

DIVI

HERMANNI

VVOLFRAMSDORFII,

TOGATI HEROIS INCLUTI,

SODALITII ACADEMICI CON-

DITORIS OPTIMI,

ETC. ETC.

FILIIS,

DOMINO

JOANNI FRIDERICO,

ET

DOMINO

JOANNI GEORGIO,

POTENTISS. REGIS POLON. ET ELECT.

SAXON. CONSILIA. COMIT. ET PRAEF.

DYNASTIS, MYGELÆ, SITTENÆ,

ETC. ETC.

DOMINIS GRATIOSIS,

GRATAE AC DEVOTÆ MENTIS PIGNUS

OFFERO,

DISCEDENS EX CONVICTU

VVOLFRAMSDORFIANO

M. JOANNES CASPARUS SIBERUS,

SCANDANUS.

VITEMBERGAE, Ex OFFICINA GERDESIANA.

PERILLUSTRES ET GENEROSISSIMI
DOMINI,
MOECENATES EXCELLENTISSIMI,
OPTIMIQVE.

Atura rerum gratae mentis significationem tanti fecit, ut illam innumeris fere exemplis commendaret. Vix ullum enim inter illius opera certas, quod benignae procreatri vicem non reddit, vitaqe sibi creditae preemium quoddam largiatur. Laetissima coelestis aedificii lumina, non retinent quod accepterunt, sed splendorem spargunt, ac muto licet praeconio sic tamen lucis impertita beneficium divulgant. Oceanus non utique coeret in specibus ac voraginibus vires suas, sed ad litus gratae mentis pignora profert. Jam enim pilce statim mensibus mensas ornat, et cupiditatem avidorum implet: jam uniones coquit et purgat: jam coralium e radicibus divellit, cumqve naturae non posit, hominum ac maxime foeminarum collo appendit, ac veluti cuidam templo consecrat. Eundem continentis terrae animum dixeris, in qua, si inter viscera illius ires, perennem beneficij memoriam spectares. Nunc enim saluberrimis fontibus per ipsa silicis centra viam cava, ut non largiatur, sed effundat gratum officium: jam auri argenteique succos mirifico quodam modo colligit, aptisqve partibus instillat, ac temperato foeo coquit ac densat sic remunerationis avida, ut non expectet quoad flagitetur, sed in amplexum saepe pertinentium ruat. Quid referam flores tot coloribus in id modo peteos, ut naturam laudent? tot herbas & frutices, quarum quaeque eandem virtutem alit, abundantique testimonio declarat? Arbores certe vix tantum ex coelo aeris, e terra, succi hauriunt, quantum foliis & multiplico pomo reddunt, quod & colore placet, et novo sapore blandiatur. De animantibus vix quisquam dubitet. Haec enim si nulla re alia, pilo saltē beneficium reddunt. Alia lanam sibi per annos demi, mira patientia ferunt. Alia voce, adulatrati et venatu prosunt. Videas, et quae arma sua offerant, cornua dentesque excutiant, ne muneras ignara habeantur. Aut si prorsus destituantur, dorsum certe oneribus subdunt, ac perpetuam servitatem potius, quam ingratae mentis maculam subire sustinent. Alia succum, innocentि furto haustum in alvearibus dentro depo- nunt diffunduntque. Alia picem arborum stupendo labore in specus trahunt, inque suffimenta servant, ne gratis accepisse vitam vide- antur.

antur. Domesticae aves exigua hordeorum grana ovis multo majoribus aeqvant: sylvestres cantu et pullis, et sua in caedem oblatione, paucorum pretia exsolvunt. Qvo turpius foret, si homines, tanto excellentiores, quanto ratione præstantiores, hanec ipsius naturae legem ignorarent, aut ab illis sibi palmarum eripi paterentur, ad quos ab homine honesti quædam imitatio derivari debet. Neque tamen est quod querar. Perfitit quippe ad hunc diem hujus virtutis vigor, & licet apud paucos forte exaruerit, apud plurimos tamen præcipuosque se flore suo prodit. Et ut ingentia exempla promam, DIVUS Ille HERMANNUS VVOLFRAMSDORF-FILIUS, Vestrae Illustrissimæ gentis per aliquot secula Princeps eandem splendidissime exhibuit. Is quum collatum sibi cerneret divinum et excellentissimum ingenii lumen, dotesque corporis Princeps VIRO dignas, cum et ad principale fastigium evectum, honore, opibus, et totius Patriae Votis applausique circumdatum nosset, recte censuit, DEO, naturae, Patriæ, grates referendas esse. Unde non illud monumentum statuit, quod faxo aut aere constaret, sed quod orbium coelestium sonos, perpetuos illos constantesque imitaretur. Cum enim antiqui Principes memoriae suæ statas epulas instituerent, Ille suo cenu, immortale quoddam Juvenum erudiendorum sodalitum conscripsit, qui copiose per omnem futuri temporis cursum alerentur. Res sane tanto majore laudum concentu digna, quo rarius tantæ benignitatis exempla prostant. Quippe ex omni equestre ordine vix ullam gentem dicas, quæ in has laudes abire contendat, ut DIVUS HERMANNUS post Principes nostros, unus fere et solus celebrandus sit. Qvis enim tantam argenti vim, sibi, gentique suæ, ac nepotibus subtraxit, alisque dicavit, quos haud alia ratione, praeterquam pietate, coelestique amore contingebat? Cumque ille tantum grati animi exemplum dederit, quid mirum alios surgere, qui ad hanc imitationem abeant, et ex HERMANNO, Numini, Patriæ, et Patronis gratias referre discant? Qvod eo fortius mihi in cumbit, quo proprius ego, O ILLUSTRES HERMANNI FILII! ad hanc DIVI Patris admirationem admissus fui, quando divinior aliqua fors, ejusque beneficentia constituit, ut per triennium fere, ALUMNUS VVOLFRAMSDORFFIANUS dicerer. Quid? egone per hoc spacium deses esse? Impo, volupe mihi fuit, saepe venerari tam benigni Herois animum, ac mirari fontes, e quibus illud beneficium fluxit. Cumque deprehenderem, gratae mentis affectum, hoc ipsum factum imperasse, fateor me facro igne tactum, de monu-

monumento cogitasse, qvo me prorsus ad ejus venerationem compositum testarer. Praestabitqve illud hoc scripturae genus, qvod quam leve et minus dignum ipse censeam, DIVO tamen HERMANNO, Vobisqve, PERILLUSTRES FILII DOMINI GRATIOSI, illud dedico, ac velut perennem observantiae tesserae consecro. Tu equidem, DIVE et INCOMPARABILIS HEROS, nec meis nec alienis laudibus indiges. Qvippe has universis orbis praedicat, qvodqve majus arbitrör, divinæ mentes, qvarum confortio gaudes, TIBI laudes ad animum penetrantes, easque haud qvicquam interruptas canunt, attamen mihi Alumno Tuo sit, eritqve haec Tui memoria constans, perennis et aeterna. Vos vero, O ILLUSTRES ac GENEROSISSIMI DOMINI, qvorum consensu et sacro in Patrem obseqvio servatur, qvod DIVUS ille constituit, Vos supplex compello, hoc grati animi pignus benigni suscipiat, gnari, me, qvod literis jam jam promi, id olim intra pectus concepisse, et nunquam non intra animum agitaturum esse. Ita namqve aeternum illud et immortale Numen precor, ut Vos Excellentissima et beneficentissima stirpe natos, iisdemqve virtutibus innutritos, paternoqve fastigio ferme admotos, firmos ac stabilis servet. Solent aliquando ex immutabili fatorum lege gentes migrare, et familiae ad statum sibi terminum properare; mea autem grati animi pietas, perpetua vota, velut aeternum ignem Deo offeret, ut, cum caeterae intercidant gentes, Vestra tamen novo exemplo fortuna honoribusqve aucta, pari passu cum aeternitate currat. Praestabuntqve id et aliorum vota, qvotqvt enim Alumnos alitis, tot aras habebitis, qvarum qvaeque studio indefesso pro salute Vestrae litar. Nec putetis velim, me sic Vestrae genti satisfactum arbitrari. Sit hoc initium pronae, et imperfectae voluntatis, quam, qvo magis aerate crescam, eo magis veneratione declarabo. Vos, O ILLUSTRES DOMINI, e qvorum victu jam discedo, ut aliis ejus beneficii copia detur, Vos, inquam, oro, obtestorqve, eum in me induatis animum, sive Clientem Vestrum foveatis, ut si qva fieri possit obsequum meum prorsus Vobis conseretur. Utqve gratum duxi ALUMNUM VVOLFRAMS-DORFFIANUM citari, ita haud minus auspiciatum fore reor, si quando gentis Vestrae sacerdos siam, qvaeque nunc vota tacitus premo, ea tandem in templis Vestris concipiā, eorumqve composuit publico et grato ore persolvam. Scrib. Vitebergae
Saxonum Die XII. Januarii A. O. R. M. DCC. IV.

Wenzel 184

KDNP
KDP

PERILLUSTRIBUS, GENEROSISSIMIS,
ATQUE

EXCELLENTISSIMIS,
DIVI

HERMANNI

AMSDORFII,

EROIS INCLUTI,
ACADEMICI CON-

RIS OPTIMI,

ETC. ETC.

ILLIIS,

MINO
FRIDERICO,

ET

DOMINO
GEORGIO,

GIS POLON. ET ELECT.
LIAR. COMIT. ET PRÆF.

MYGELÆ, SITTENÆ,
ETC. ETC.

GRATIOSIS,

EVOTÆ MENTIS PIGNUS

OFFERO,

NS EX CONVICTU

AMSDORFIANO

JOANNES CASPARUS SIBERUS,
SCANDANUS.

VITEMBERGAE, EX OFFICINA GERDESIANA.

